

En alweer een literaire bijdrage aan deze Scoutkoerier van de zaterdagmiddaghorde, met als onderwerp de uitreiking van de wereldberoemde Ordes van de Hui-lende Wolf in het weekend van 12, 13 en 14 februari.

Op vrijdagavond arriveerden rond half acht 27 schapjes van welpen op de boerderij voor wat het derde galakamp in de geschiedenis van de Chriet Titulaerhorde zou worden. Na het openen van het kamp en de uitleg van het kampreglement (regel 5: een welp probeert ten alle tijde de schoen van Claus af te pakken), begonnen we maar meteen met het voorbereiden van het gala dat de volgende avond zou plaatsvinden. De ene helft van de horde ging koekjes bakken voor de ouders en de genomineerden, en de andere helft bereidde het experimentele toneelstuk 'Het Jungleboek' voor, een toneelstuk van de laat 19e eeuwse Oost-Pruisische dichter Stegeman. Nadat de koekjes mislukt en het toneelstuk geïmproviseerd waren, besloot de lieve leiding om een nachtspel te gaan doen, op het industrieterrein Middeland.

Na afloop van dit spel bleek een gedeelte van de welpen echter nog helemaal niet moe te zijn, en derhalve werd de groep gesplitst in een helft die terugging naar de boerderij en een helft die de Woerdense binnenstad onveilig ging maken. In het centrum deden we het leuke spelletje 'Pak de schoen van...', waarbij een onschuldige voorbijganger, Richard, door de welpen werd belaagd, en niet alleen van zijn schoenen, maar ook van zijn sleutels, zijn sjaal en zijn vriendin werd beroofd.

Toen alle welpen weer terug waren op de boerderij, besloten we te gaan slapen. De leiding, ook niet van gisteren, gebruikte voor dit doel de buitengewoon slaapverwekkende hoorspelversie van het Jungleboek, en met verbazingwekkend effect.

De volgende ochtend werd de leiding echter weer vroeg door de wrede welpen gewekt. Na het ontbijt arriveerden de luchtverkenners, met wie we samen een speurtocht deden. De speurtocht bestond uit moeilijke vragen als 'Hoe oud is Chriet Titulaer' en 'Hoeveel Willemijnen wonen er op Van der Valk

Boumanlaan 27a' (Het antwoord op de laatste vraag was volgens een bewoonster 9).

Halverwege de speurtocht moesten we de bus naar Bodegraven nemen, wat we dan ook deden. In Bodegraven ging de speurtocht verder; we moesten nu fotootjes van Chriet Titulaer volgen, die her en der door de stad opgehangen waren. De speurtocht eindigde bij het station van Bodegraven. Zoals bekend heeft de Chriet Titulaerhorde de traditie om in openbare gelegenheden, zoals treinen en stations, de lunch te gebruiken. Daarom veroverden we deze keer de wachtkamer van het station en deelden we daar ter plekke gesmeerde boterhammen rond aan de wachtende mensen die deze ruimte met ons deelden. Daarna wilden we nog even een spelletje gaan doen in een Bodegraafs park, maar op de weg daarheen passeerden wij een enig kaas-museum, wat we terstond met een bezoek besloten te vereren.

De beheerders van het cultuurhistorisch erfgoed, Bertus en Lenie, hadden, zo vertelden ze ons, nog nooit zoveel bezoekers gehad, en het was dan ook een heel gedoe voor iedereen een stoel had om naar de video te kunnen kijken. Hierop volgde een rondleiding door het museum, waarbij Bertus en Lenie ons interessante wetenswaardigheden over het maken van kaas vertelden.

Nadat we afscheid van Bertus en Lenie hadden genomen, besloten we nog even Hollandse Leeuwen te doen op een grasveldje naast het museum, en toen werd het alweer tijd om de bus terug te pakken. In Woerden werden vervolgens de nodige voorbereidingen getroffen voor het galadiner en de gala-avond. Het galadiner bestond uit diverse macaroni-varianten, voorafgegaan door een exquisite toostje met pindakaas en een geraffineerde wortelloof-garnering, en gevolgd door een vlapip à la Chriet. Na het diner werd aan de welpen de gelegenheid gegeven zich om te kleden voor het officiële gedeelte.

Wellicht is het verstandig om het nut van deze gala-avond even toe te lichten. De Chriet Titulaerhorde heeft de traditie om jaarlijks alle mensen die wat voor de horde betekend hebben te verheffen in de Orde van de Huilende Wolf. Deze Ordes worden op een gala-avond, waarvan de presentatie traditioneel in handen is van Koen van Riet, uitgereikt aan de genomineerden.

Rond achten verschenen de genomineerden en een groot aantal ouders in de bar van de boerderij, die speciaal voor deze gelegenheid was heringericht, en nadat ook de welpen plaats hadden genomen, kon de plechtigheid beginnen. De volgende personen werden verheven in de Orde van de Huilende Wolf:

- Claus van Unen en Tanja van de Avert, de kookstaf tijdens het zomerkamp in Zeist; Claus en Tanja viel hiermee de zeldzame eer ten deel van een dubbele onderscheiding in de Orde van de Huilende Wolf.
- Pa Anthonissen, voor zijn medewerking tijdens diverse knotactiviteiten.
- Wilco van Hoorn, die makelaar was tijdens het zomerkamp.
- Marcel Fokker, de chauffeur van de makelaar.
- Sandro Otten, alias Hans Verstraete, secretaris van de makelaar, en tevens bekend van het herfstkamp, toen hij van een testament beroofd werd door twee clowns.
- Lex Vroemen, de kluizenaar.
- Annelies Jansen, beter bekend als Hare Koninklijke Hoogheid de Koningin der Kwltten.
- Pete Green en Jules van Baardwijk, de twee clowns die de aanslag op Hans Verstraete tijdens het herfstkamp op hun geweten hadden.
- Jaap Landman, Luuk Voeten en Andre Schouten, voor hun rollen als nep-sinterklaas, sinterpaashaas en Vadertje Tijd tijdens de sinterklaasavond op 4 december.

En als laatste had Koen van Riet de zeldzame eer van een driedubbele verheffing in de Orde van de Huilende Wolf te ontvangen.

Na dit officiële gedeelte volgde het experimentele toneelstuk wat de avond ervoor door de welpen was ingestudeerd, en toen ook dit voorbij was, volgde

op de deel voor de welpen het Oudhollandse koek-vreetspel, wat traditioneel bij officiële gelegenheden wordt beoefend. Ondertussen hadden de ouders de boerderij weer verlaten en volgde er een dieren-geluidenspel, met Dave als Supergrover (haren knippen doet geen pijn, maar tegen een dichte deur aanvliegen wel; aaaaaaaaaaaaaaaah), Marcha als paashaas (snifsnif), Claus als Tarzan (aaaaaaaaaaaaaaah, hetgeen enige verwarring gaf met Supergrover), Martin als Ernie (ggggggggg), Marianne als bankrover (ik ben een bankrover), Marco als John F. Kennedy (ich bin ein Berliner, hetgeen enige verwarring gaf met de bankrover) en Frank als de Zweedse kok (moeidiboediehoe). Na dit spannende spel volgde nog wat gebingo in de bar, die daardoor op een echte bejaardensoos leek, en vervolgens gingen we maar weer slapen.

Ook zondag werden we echter wakker, en nadat we een gala-ontbijt hadden genuttigd, gingen we hutten bouwen in de jungle-in-aanleg, hetgeen een tamelijk modderige aangelegenheid werd. Na het huttenbouwen volgde de lunch in de vorm van jenkins, en toen kwam er alweer een einde aan weer een kamp van de zaterdagmiddaghorde, hetgeen kwam doordat al de welpen naar huis gingen. De leiding besloot er toen ook maar mee op te houden, en daarmee blaas ik dit verhaaltje uit.

Meneer Fant (of gewoon majesteit Frank).

